

WAT IS MIJN MISSIE?

Johannes 20: 19 - 23

Stel je bent gezellig op een verjaardag. Het gesprek met je buurvrouw gaat eerst over koetjes en kalfjes, maar dan gaat het de diepte in. En dan ineens vraagt ze aan je: waarvoor leef jij? Heb jij iets als een levensmissie? Wat zou jij antwoorden? Zou je wel een antwoord weten te geven? Voor velen van ons is dat niet zo gemakkelijk. Er dient zich veel aan. Je levensagenda loopt vol door wat je omgeving van je vraagt. Hoe moet ik al die ballen in de lucht houden? Je energie lekt weg. Ons leven lijkt soms op een orkaan. Aan de buitenkant is er één en al hectiek. In het midden, in het oog van de orkaan, is het leeg. Er is geen kloppend hart, geen sturend centrum. Veel mensen weten niet waarvoor ze leven. Het gaat van impuls naar impuls. We zijn niet allemaal als Jorn, die al van jongs af aan wist: ik ga de zending in. Op 16 mei is er daarom een avond over de vraag: wat is mijn persoonlijke missie? We proberen dan te komen tot een aanzet voor een persoonlijk 'mission statement'. Ik heb daar een creatieve methode voor. Om te komen tot een persoonlijk antwoord op de vraag: waarvoor leef ik eigenlijk? Dat antwoord kan in de loop van je leven steeds weer veranderen. Bij de uitgang ligt een lijst. Want als je helder hebt wat het leidende principe in je leven is dan helpt dat om de goede keuzes te maken. Als een innerlijk kompas die je de richting wijst bij het nemen van beslissingen. Het is trouwens vaak rommeliger dan zou je wensen. Daar passen ook de vieze handen bij, op het plaatje.

We verplaatsen ons naar Jeruzalem. De leerlingen van Jezus zijn bij elkaar. De deuren zijn dicht. Ze zijn bang. Ze zijn er bang ervoor dat ze evenals hun Meester gearresteerd zullen worden. De vrouwen hebben dan wel verteld dat Jezus is opgestaan, maar daar kunnen ze niets mee. Hun deuren, hun denken, hun harten zitten op slot. En ineens staat Hij in hun midden. 'Shalom!', klinkt het. 'Vrede voor jullie.' Het was en is in Israël de meest gewone groet. 'Vrede voor jullie' klinkt het voor deze volgelingen die Jezus in de steek hebben gelaten. 'Shalom', klinkt het tot ons. 'Ik zegen je met vrede. Ook al heb je het af laten weten. Ook al ben je bang, voor wat dan ook... Ik zeg tot je: Shalom.' 'Voor mij ben je in harmonie', zegt Jezus met God, met jezelf en met anderen. Dat is niet zo, omdat je dat zelf zo goed geregeld hebt. Dat is zo, omdat ik dat tegen je zeg.' Maar dan gaat Jezus verder. 'Zoals de Vader mij heeft uitgezonden zo stuur ik jullie erop uit!' Jezus zegt dus: 'Ik ben door mijn Vader uitgezonden met een opdracht. En die opdracht is ook jullie opdracht. Mijn missie is jullie missie.' Jij hebt dus een missie. Die missie hoeft je niet te ontdekken, die is er. Jij bent, evenals Jezus, uitgezonden om taken te vervullen die God heeft opgedragen. Maar heel vaak beseffen we - ik - dat niet. Dan leef je met idee dat we zelf moeten kiezen hoe we ons leven moeten inrichten. Alsof we zomaar op deze aarde gedropt zijn en ons maar moeten vermaken tot dat we doodgaan. Maar we zijn mensen met een missie, evenals Jezus

Wat was de missie van Jezus dan?, kun je je afvragen. Ik zou zeggen: doe je ogen dicht en denk aan de verhalen over Jezus. Wat zie je voor je? Wat deed hij? Wat zei hij? Wat is de rode draad? Al snel krijg je een beeld van de missie van Jezus. Maar er zijn ook Bijbelteksten die daar iets over zeggen: 'God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door hem te redden.' (Johannes 3:17) Ook heeft hij er zelf wat over gezegd. In Johannes 10:10 kun je - wat je zou kunnen noemen - een mission statement van Jezus vinden. Jezus zegt daar: 'Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.' Waartoe was Jezus op aarde? Om ons leven te geven en al zijn volheid. Dat is zijn ultieme levensdoel. Daarvoor gaf Hij zijn leven. 'Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.' Is het niet prachtig? Geen karig leven, geen benauwd leven, geen bekrompen leven, maar een overvloedig leven. Daarvoor is Jezus gekomen. Je ziet het ook weerspiegelt in die woorden van Jesaja.

Velen van ons leven in overvloed, materieel gezien dan. Maar in onze huidige tijd is er veel angst en leegte. Door het neoliberalisme voelen veel mensen zich op zich zelf teruggeworpen. Als het niet goed met je gaat, dan is dat te wijten aan je foute keuzes. Eigen schuld dus. Wie zorgt er dan voor mij? Daar zit een vraag in naar gemeenschap. Dan is er een genadeloze afrekencultuur. Als iemand een misstap begaat wordt hij aan de hoogste boom geknoopt. Blijkbaar kunnen we niet meer uit de voeten met kwaad bij een ander en in onszelf. En projecteren we dat op een ander. Waar is genade te vinden? Dan is er veel desinformatie en fake nieuws. Wie of wat kan ik vertrouwen? Daarnaast is de toekomst onzeker geworden. We zitten in de dreiging van een koude oorlog. Er is een klimaatcrisis. Wat geeft mij hoop? Dat gaat in niet alleen over de buitenwereld, dat gaat ook over onszelf. Zoveel mensen lopen verloren rond. Op zoek naar liefdevolle zorg, genade, hoop en waarheid. In deze context zijn we kerk. Volgens mij zijn de velden wit om te oogsten.

Temidden van dit zegt Jezus: 'Ik ben gekomen om leven te geven in overvloed.' En zijn missie is onze missie. Hoe kun je dat invullen? Hoe kun je dat leven in overvloed vorm geven. Dan kom ik uit bij dat woord 'shalom'. De oorsprong van het woord shalom heeft te maken met volledigheid, met vervulling. Shalom is een situatie van volledigheid, dat alles en iedereen tot z'n recht komt. Dat is heel breed en gaat heel diep. Het gaat in onze missie om een alomvattende benadering. In Engeland worden daarom vijf kenmerken van zending onderscheiden. Het gaat om de vijf 'V's'

1. Vertellen: Vertel het goede nieuws van het Koninkrijk van God
2. Vormen: Vorm nieuwe gelovigen door doop en onderwijs
3. Voorzien: Voorzie in noden door liefdevolle dienst
4. Verzetten: Verzet je tegen onrechtvaardige structuren
5. Verzorgen: Verzorg de schepping

Uiteraard is dit teveel voor één persoon. Het zijn ook hele grote woorden. Het gaat om de missie van de hele kerk. Maar je kunt wel afvragen: Waar heb ik het meest mee? Dat heeft te maken met je gaven en ook met je levenssituatie. Ergens binnen dit geheel zit jouw persoonlijke missie. En ook de missie van Jorn.

Het gevaar bestaat dat we eigenaar gaan worden van deze missie. Alsof het alleen van onze inzet afhangt of het wel gaat lukken met die wereld. Alsof wij de wereld moeten redden, alsof wij 'leven in overvloed' kunnen brengen. Maar we moeten beseffen dat wij mee doen in een veel grotere beweging. Dat wordt de Missio Deï genoemd, de zending van God Zelf. God heeft en is een missie. Hij riep de aarde in aanschijn, Hij zond Zijn Zoon Jezus Christus om in alle gebrokenheid met ons te zijn en de wereld te redden. Voorts worden wij ook uit gezonden, evenals Jezus. De beweging van de missie gaat van God, naar Jezus Christus en naar ons. Wij doen mee in die stroom van de zending van God. Het is wellicht een beetje abstract, maar ik hoop dat je het kan volgen. 'Niet de kerk heeft een missie, maar de missie heeft een kerk' Zending is een activiteit van God en daar nemen wij aan deel. Dit ontspant mij. Ik hoef het niet te dragen. God zelf zorgt voor de beweging.

Ook daar in Jeruzalem zien we dat. Als Jezus zegt 'Zoals de Vader mij heeft uitgezonden zo stuur ik jullie erop uit!' doet hij iets gekks. Hij blaast op zijn leerlingen. En zegt daarbij: 'Ontvang de Heilige Geest. Neem de Heilige Geest in je op.' Jezus blaast op zijn volgelingen. Voor ons is dat wellicht vreemd. Joodse lezers kunnen dit meteen plaatsen. Ze denken direct aan het scheppingsverhaal. We lezen dat God uit de klei van de aarde de mens boetseerde. En dan blaast God levensadem in de neus van de mens. En door deze goddelijke beademing komt de mens tot leven. En iets dergelijks gebeurt hier. Jezus blaast op zijn leerlingen. Ze worden tot leven gewekt. Zij die als missie hebben gekregen om leven te geven in overvloed krijgen zelf eerst de levenskracht.

Want je kunt niet uitdelen, van wat je zelf niet hebt. We hoeven het niet zelf doen. De Geest zal ons in staat stellen om het te kunnen. In de grondtaal is het woord voor adem en geest hetzelfde: ruach. Je zou kunnen zeggen dat de Geest de adem van God is. God beademt ons met Zijn Geest Jezus zegt: 'Ontvang de Heilige Geest. Neem de Heilige Geest in je op.' Het is opvallend dat Jezus niet zegt: Ik geef je de Geest. Nee, hij zegt: ontvang de geest. Je moet de Geest dus wel willen aannemen. Net zoals de bloemist die aanbelt en je een bos rozen wil overhandigen. Dan kun je kiezen: neem ik het aan, of niet. Die keuze heb je: wil ik dat? Ik begon met de vraag naar jouw persoonlijke missie. Het grote plaatje heeft Jezus aangegeven: leven in overvloed verspreiden. Dat grote plaatje kun je persoonlijk inkleuren. Op 16 mei gaan we dat doen.

Hoe ziet jouw persoonlijke missie eruit? Het is trouwens meestal niet groots en meeslepend. Het gaat vaak om de kleine alledaagse dingen. Voor ieder mens is dat anders is. We hebben verschillende talenten. We hebben verschillende karakters. We hebben verschillende levenssituaties. Ooit zei iemand: Ik heb een psychische aandoening. Mijn missie is om daar open voor uit te komen. Want wil ik voorkomen dat mensen die dit hebben een stempeltje krijgen. In deze missie zie je de missie van Jezus en de persoonlijke levenssituatie bij elkaar komen. Een vijftiger: 'Jarenlang heb 60 uur in de week gewerkt als manager. Totdat ik vastliep. Ik kan nu maar drie dagen per week werken. Meer lukt niet. Nu bezoek ik ook gevangenen. Ik verdien een stuk minder, maar ik ben een rijker mens geworden.' Soms moet je eerst tegen de lamp lopen om goed antwoord te geven op de vraag: Waartoe ben ik hier op aarde? Een ouder iemand vertelde: 'Ik ben aan huis gebonden. Vroeger heb ik veel mensen geholpen. Op die manier kan ik dat niet meer. Nu bid ik veel voor andere mensen.' Zo kunnen allemaal tot persoonlijke ingekleurde missie komen. Maar het belangrijkste is: 'Ontvang de Heilige Geest.' Doe de deur open en neem het boeket van Gods veelkleurige gaven in ontvangst.
Amen.